

Štev. 12.

V Ljubljani, 1. grudna 1913.

Leto XIV.

Zimska.

Gora, dol in vsa planjava
pod odejo belo spava. —
Potok, prej tako glasan,
v trdi led je zakovan.

Vihra razigrane volje
s snegom se vrtil čez polje;
potnik, ki čez plan hiti,
z vihro, s snegom se bori...

Mimo oken, mimo duri
išče ga še v pozni uri,
z burjo, snegom se bori
ves ta čas, ko dete spi...

Medved gleda iz brloga,
glad, si misli, je nadloga,
brž umakne spet se, in
že zaspal je kosmatin...

Mrak se k zemlji bliža leno,
glavo ima vso sneženo. —
Kajfež — visok gore tri —
išče, a ga ne dobi...

Fran Žgur.

